

حکیم مشتوم که یکلای د کا توو: هیچ دوا خستن کی ه بزاردن کان لئار ادانی واد کی نه گگ

نممم شمم سړکی ټوټی حکم ی نیشتمانی عمار حکیم، پشتیاستی کردو ک قسم کردن ل سړ دوا خستن ه بزاردن به بنه مای.

ل بیان نام ی کدا ک د سستی مونع ک وتوو نوو سینگی یا گ یا ندنی حکیم یا یگ یا ندوو: عمار حکیم ستایشی ئو ه و یا نی کرد به د ستنه بړکردنی سړک وتنی و رزی حوسنی زیارتی ئرب عینی و یادکردن و کی کچی دوا یی پغ مبری خدا (دودی خوی گوری ل سړ بهت)، به ستایشی خزمهت به رزکانی مزارگ پیرن کان، حکومت و کخراو حوسنی کان و کاروان کان به زیارتکارانی نیمام حسن (سلامی خوی گوری ل سړ بهت) ل ناوخ و د ر ووی عراف و.

بگو سړی بیان نام ک، حکیم جختی ل پویستی ب و بردنی ک ب کی ه بزاردن ل ه موو گ پان کان دا کردو و نه و و داوای گریکردن ل نیستغالکردنی سړچا وکانی د و بهت به م ب سستی ه بزاردن دکات، جختیشی ل و کردو ک ب و بردنی دروستی ئم ک ب کی ی گگ خش دکات به قناغ کی ئربنی دوا ی ه بزاردن و بتوانت ه بزاردن کان دها توو ب رد وام بن.

حکیم یا یگ یاند: ک قسم کردن ل سړ دوا خستن ه بزاردن کان به بنه مای و ه مووان پشتگیری ل انجامدانیان دککن ل بهرواری دیاریکراودا، داوای به شاری کی فراوان و کاریگر و ناگاداران

دځکات.

حکیم جځختی له گرنگی بنیاتنای دام‌زراوایی و پاراستن و پلرپځدانی له چوارچځوایی بزووتنځوایی
حکمتی نیشتمانیدا کردځو. ئم جځختمان لهسر گرتنځیری ځبازکی ماناوځند دووپا تکرځو، ک
ئو ځبازځی ک ځراقی پاراستوو و سقامگیری ئستای بدځستهځناو، و توانیمان بچینځ قځناځکی
سقامگیری بځردځوام و داوای نامادځوونی مځیدانی و بځاوکردنځوایی ځحی گځشبینی و ئځرنځنی لهځنو
گځلځکځماندا دځکات.